

HET ARMOEDE VRAAGSTUK

Het volgende wil ik onder uw aandacht brengen;

Ik ben van mening dat de kwestie armoede de laatste jaren onderbelicht is gebleven zowel omtrent de als maar nijpende armoede situatie en het uitblijven van adviezen die het armoede vraagstuk meer onder de aandacht zou brengen.

Inleiding;

Armoede neemt hand over hand nog steeds toe door de alsmaar hogere kosten voor zowel de eerste levensbehoefte (eten en drinken) als kosten voor levensonderhoud zoals gas en licht. Het vraagt dan ook de hoogste prioriteit om armoedebestrijding als een nodige vereiste te noemen.

Armoede is in deze doorgaans welvarend Nederlandse samenleving een merkwaardig fenomeen. Toch zijn er op dit moment, zoals het CPB en het SCP vermeld, dat zij die vallen onder de armoede grens deze alsmaar oploopt en dat nu al reeds meer dan 1 miljoen inwoners daar worden mee geconfronteerd.

Wat betekent het om in een samenleving, die als hoogwaardig wordt gezien, om arm te zijn of in de gevarezone te verkeren van bestaansonzekerheid?

Het was in december 2012 dat toen al reeds het Centraal Planbureau de nota publiceerde “Armoede signalement” Uit deze nota bleek dat het armoedevraagstuk op dat moment in ons land was toegenomen als gevolg van de economische crisis. Nu anno 2023 moeten we constateren dat het armoedevraagstuk alleen maar nog meer is toegenomen en het een noodzaak is om het armoedebeleid, gezien de huidige ontwikkelingen, deze te revitaliseren (herziening).

Het gaat erom te onderzoeken op welke manieren het mogelijk is om mensen te helpen om de door hen ervaren problemen te overwinnen. Om dat te bereiken dient de politiek daar zeer over te worden aangesproken. Hoe kan armoede daadkrachtiger worden aangepakt? Daartoe zou een zo concreet mogelijke voorstel moeten worden ontwikkelt voor een effectief armoedebeleid. Het huidige sociaal beleid stoelt op het mens -en maatschappijbeleid van de zelfbewuste burger die zijn leven zelf in de hand neemt, zijn eigen loopbaan plant, eigen keuzes maakt en zichzelf indekt tegen risico's. Tegelijk richt dit beleid zich op groepen voor wie dat mensbeeld ver weg is: mensen zonder werk, mensen met een handicap, mensen met weinig inkomen en mensen die niks te kiezen hebben en het leven moeten nemen zoals het komt.

Armoede en sociale uitsluiting zijn geen eigenschappen van mensen, maar kenmerken van samenlevingen. Het zijn verschijnselen die samenhangen met maatschappelijke ontwikkelingen die spanningen en ongelijkheid oproepen in de samenleving. Hierop is nog steeds geen fatsoenlijk antwoord op gevonden. Mensen die permanent in onzekerheid verkeren over hun materiële bestaansvoorwaarden kunnen niet ten volle inhoud geven aan hun rechten en plichten als burger. Alledaagse werkelijkheid van de degene die in armoede leven en niet rond kunnen komen van het sociaal minimum is gebleven zoals het was. Niet te dragen en niet te verdragen.

Even ter herinnering;

Het is het vermelden waard dat het Europese Parlement in 2010 heeft uitgeroepen tot het Europese jaar van bestrijding van armoede en sociale uitsluiting!

Echter, er zijn nimmer resultaten in de openbaarheid gebracht die daadwerkelijk in relatie staan met hetgeen is uitgeroepen door het Europese Parlement?

Het frappante is, dat het dikwijls nieuwe ontwikkelingen zijn die ons in algemene termen veel geluk en vooruitgang hebben gebracht. Alleen, waar sommigen erin slagen volop gebruik te maken van deze trends, treffen ze andere burgers onevenredig zwaar.

Door de gevolgen van: Stijgend uitgaven - Instabiele inkomsten - Toenemende druk op de zelfontplooiing en zelf presentatie al met al heeft dit gevormd tot een complexere samenleving.

De politiek zocht naar nieuwe perspectieven om armoede te bestrijden, echter we moeten constateren, dat geen enkele perspectief er toe heeft geleid dat daarmee het armoede vraagstuk is te ondervangen. We blijven bij de verhalen van de mensen die in armoede leven dat zij verstrikt raken in de structuren van een geradicaliseerde geldeconomie waardoor ze geen stap vooruitkomen, ook al werken ze zich uit de naad.

Ter afsluiting breng ik een mogelijk advies in.

Er een commissie wordt gevormd uit de 39 wijkraden die onderstaande aanbevelingen uitwerken en of gepaste bijdragen toevoegen t.w.:

- *Dat zeer nadrukkelijk de gevolgen van armoede duidelijk worden gemaakt.*
- *Te komen tot aanbevelingen voor een nieuw, beter, eerlijk en rechtvaardig armoedebeleid.*
- *Zoeken naar mogelijkheden voor adequate voorlichting en communicatie.*
Voorlichting en communicatie zouden vooral meer praktisch en laagdrempelig moeten zijn.
- *Mogelijke meerderen initiatieven zouden kunnen zijn;*
Onderzoek naar de mogelijkheid om de krachten te bundelen van alle verschillende organisaties die bezig zijn met armoedebestrijding om te komen tot een oprichting van een armoedeplatform waar organisaties zoals, ervaringsdeskundigen, kerken, voedselbanken en particulieren in zijn vertegenwoordigd.
Dat de aandacht zou zich moeten richten op, informeren, samenwerken, versterken, vernieuwen, verbreden, lobbyen en inspireren etc., met als doel een sterk en sociaal netwerk zodat hulp en ondersteuning beter kan worden afgestemd.